

Libris

TIBI TARITE

.RO

Respect pentru oameni și cărți

DRUMUL CĂTRE MINE

smart
PUBLISHING

Cuvântul autorului	11
Drumul către mine	15
1. Începutul distracției	24
2. Afacerea-etnobotanice	29
3. O nouă viață	52
4. Incursiune în nebunie	58
5. În Brazilia	67
6. Despre viața mea acum	74
7. Înțelegerea simplificată	79
8. Înțelegerea problemelor	83
9. Iluzia umanității	86
10. Evoluția	92
11. Spiritualitatea	104
12. Înțelepciunea	108
13. Despre iubire	111
Cărți recomandate	145

ÎNCEPUTUL DISTRACȚIEI

Venind din Italia acasă, la vârsta de douăzeci și unu de ani, cu Andreea, am deschis afacerea pe care o am și astăzi, magazine cu haine second hand, fiind profund afectat de pierderea vărului meu și având nevoie de ceva care să mă ajute să uit. Ambiția și curajul m-au făcut să deschid repede câteva magazine, în trei județe: Suceava, Iași și Piatra Neamț. Fiind o fire dinamică la acea vârstă, am deschis șapte magazine în câteva luni, forțând puțin lucrurile, trecând peste orice impediment, obișnuit pe repede-nainte, o trăsătură a caracterului meu. Îmi amintesc și acum... la vârsta de optsprezece ani, fugisem de acasă în Italia și o luasem și pe Andreea cu mine, provocând un dezastru în inimile familiilor noastre, toate acestea din cauză că părinții ei nu au fost de acord cu relația noastră de dragoste. Însă noi ne iubeam și nimic nu mai conta... eram o singură suflare atunci când stăteam împreună. Deși nu aveam siguranța zilei de mâine, am ales să pornim pe acest drum, fiind singura șansă pentru noi, de a rămâne împreună. Au urmat doi ani și jumătate petrecuți în Italia, perfecți din toate punctele de vedere, însă odată cu întoarcerea în țară, totul avea să se schimbe.

După deschiderea afacerii cu magazine, mi-am achiziționat un Mercedes CLS, o mașină frumoasă și exclusivistă la acea vreme, moment în care, au început să apară și problemele. Am devenit extrem de materialist și am ajuns să gândesc doar în acest sens. Mă bucura ideea de a avea și de a deține tot mai mult, deși aveam deja o datorie la distribuitorul meu, fratele mai mare al lui Căuță, prin urmare tot

vărul meu, care mai târziu avea sa-mi devină naș. În tot acel timp, în care mă dezvoltam rapid cu afacerea, nu ascultam de nimeni, ci doar îmi urmam visul de a avea zece magazine, acela fiind tot scopul meu. La început am fost asociat cu părinții mei, însă ei nu au fost de acord cu visul meu, totul izbucnind într-o ceartă, în urma căreia tatăl meu a trebuit să plece. Am pus piciorul în prag și am ieșit învingător în lupta cu tatăl meu, relația dintre noi fiind întotdeauna vulcanică și încordată, deoarece el considera că întotdeauna are dreptate, acum însă, reușim să ne înțelegem.

A fost un lucru bun faptul că m-am separat de părinți, fiecare urmându-și propriul drum, așa cum este normal. Am început o nouă etapă a vieții, în care aveam mai multă libertate și puteam lua decizii de unul singur. Aveam atât de mult timp liber, încât au început să apară prieteni noi, pe care nu eram pregătit să îi am. Eram privit ca o enigmă din cauza mașinii pe care o dețineam, apărând fel de fel de întrebări: „oare cum a reușit într-un timp atât de scurt, cu doar două, trei magazine, să își permită o astfel de mașină?” cam asta era gândirea oamenilor din Fălticeni, orașul în care tocmai m-am stabilit la momentul acela.

Venind din Italia cu o mentalitate nouă, mi-am văzut în general de treaba mea, deoarece nu eram pregătit pentru atâta atenție, cât promisem până atunci. Dintr-un personaj „NO NAME”, am ajuns să fiu cunoscut peste noapte, în tot orașul; aveam prieteni noi, dar falși în mare parte, iar acest lucru

îmi distrăgea atenția, nemaifiind concentrat pe afacerea mea, deși mi-am atins scopul de a avea zece magazine, totul se transformase într-o stare blazată de a trăi. Nu mai aveam un scop, iar atingerea target-ului cu magazinele, îmi dădea mai mult timp de a ieși în oraș, singur... Andreea era la depozit dis-de-dimineată, până seara târziu. Afacerea a ajuns să ne distanțeze puțin, intersectându-ne doar seara acasă, sau uneori nici atunci.

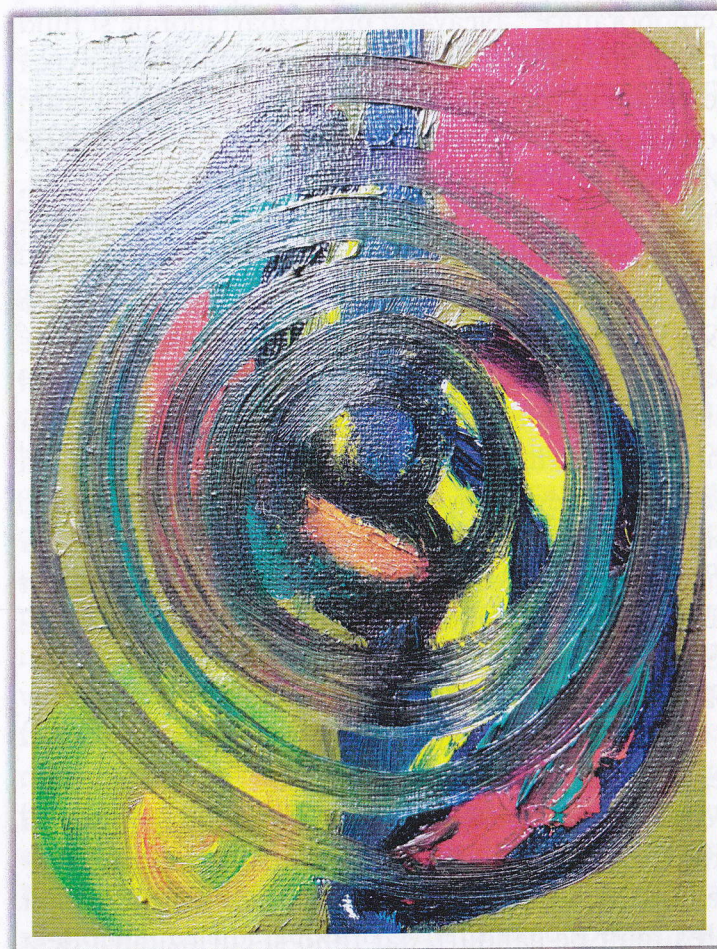
Simțeam că am o problemă de adaptare în raport cu prietenii mei, însă era din cauza mentalității dobândite în Italia, începeam să fiu diferit față de cei din jurul meu. În oraș (Fălticeni) totul se rezuma la bârfă, iar toată lumea știa totul despre toată lumea; un oraș efervescent, în care predomina mentalitatea materialismului, aceasta triumfând și asupra mea, pentru o lungă perioadă de timp. Nu m-am adaptat ușor, iar faptul că locuiam acolo, devenise un bun prilej pentru mine să mă bucur singur de viață, evadând cumva din universul familial.

Fiind avid, după, a mă simți validat și aprobat mereu, începusem să port o mască, ce ascundea de fapt ceea ce simțeam cu adevărat în sufletul meu. Trebuia să demonstrez în continuare că sunt puternic, deși eram la o vârstă destul de fragedă. Se spune că e o problemă atunci când toți cei din jurul tău sunt tot timpul de acord cu tine, fapt ce mi se și întâmpla în acea perioadă. Din această cauză, pierdusem contactul cu realitatea de dinainte, nu mai simțeam valoarea banului, pentru că tot timpul dețineam o sumă mare în portofel și orice voiam îmi

cumpăram, fără să mă gândesc dacă într-adevăr am nevoie. În același timp, încă aveam datoria la vărul meu, datorie de câteva sute de milioane; deci, trăiam un paradox, o iluzie și mă complăceam.

2

AFACEREA-ETNOBOTANICE

Din dorința de a face mai mult, am început să mă gândesc la o altă afacere, plictisit de atâta timp liber. Puține opțiuni într-un oraș mic, mai ales că era la începutul crizei financiare, însă avea să apară ceva la orizontul vieții mele, fără să-mi dau seama pe moment, că nu era un lucru moral, în primul rând; afacerea cu droguri legale, sau așa-numitele „etnobotanice”. Neavând preocupări morale și fiind și ateu, am privit cu interes afacerea, fiind exact ceea ce aveam nevoie. Dar cum să o fac, dacă eu nu eram consumator de niciun fel de substanță până atunci? Mai serveam băuturi alcoolice, dar în niciun caz, droguri sintetice. Curiozitatea începuse să apară, deși nu eram de acord cu consumul de droguri; vărul meu Căuță, îmi povestise că a încercat și că era o experiență interesantă, însă tot nu eram convinși. Se pare însă, că venise și timpul meu să încerc, neavând nici cea mai mică idee, despre parcursul care avea să înceapă pentru mine. Dacă până a începe să consum droguri, predomina o stare de plictis în viața mea, din acel moment totul luase o turnură majoră. Viața începuse să fie mai interesantă, fiind mai conectat cu mine însumi; nu mai aveam nevoie de mulți prieteni, trăind doar în lumea mea interioară, așa începând experiența cu etnobotanice.

Într-o seară la club, mă întâlnisem cu un fost coleg de clasă, J. și hotărâsem să mergem la magazinele de „specialitate” care deja existau în oraș, să tragă o liniuță. Luându-mă prin surprindere, făcuse două linii și mă invitase să trag cu el; nu am stat prea mult pe gânduri, dat fiind și curiozitatea de a

mă băga în afacere, am tras și eu. Nu mai trăisem o astfel de senzație interesantă, până atunci... lumea mi se schimbase într-o secundă, iar dacă până atunci orizontul meu se limita până „acolo”, deodată dispăruse orice limită, din pricina efectului acelui praf. Este prima senzație atunci când consumi orice fel de drog, având astfel, un mare succes în rândul tinerilor. Se întâmplă această expandare a conștiinței, într-un mod impresionant, bineînțeles asta la început, după o perioadă de consum, efectul drogului îți va reduce treptat orizontul.

Deodată îmi iau mașina și gonesc spre Suceava... este joi seara, adică petrecere la Padrino. Opresc mai întâi la un magazin „de vise” și mă alimentez cu trei grame de praf „Magic”, de parcă se termina totul în acea seară. Ajuns acolo, mă întâlnesc cu un prieten care mă invită la masa lui; îl însoțesc și mă fac comod... întorcând privirea, văd cea mai frumoasă blondă din acel club, era superbă! Nu mai stau pe gânduri și merg să o abordez, cu un curaj nebun; și ce să vezi? domnișoara îmi răspunde. Era o premieră pentru mine, astfel de lucruri nu mi se mai întâmplaseră până atunci, să am curajul să abordez o femeie, iar ea să-mi răspundă. Nu-mi venea să cred ce vorbe scoteam din minte, totul devenind brusc, perfect. Muzica o auzeam într-un alt mod, totul devenise altfel, nu mai era acel Tibi reținut și rușinos, îmi făceam acum de cap, simțeam chiar că îmi crescuse IQ-ul... atât de euforic și plin de încredere eram. Nu s-a întâmplat nimic între mine și cea frumoasă blondă, însă percepeam totul ca fiind special, este

„așa numita stare de „high”. Deci seara a decurs bine, însă la un moment dat, domnișoara a plecat acasă.

Resp. La sfârșitul petrecerii, mă întâlnisem cu un amic pe nume M. pe atunci elev în clasa a douăsprezecea, la un liceu din Suceava (vă spun asta fiindcă are legătură cu ce am să vă povestesc în continuare) și rămân cu el până dimineată, continuând să mă mențin pe acea stare tot weekend-ul.

Astfel a decurs prima mea experiență cu drogurile, intrând fără să-mi dau seama, într-o lume inconștientă, învăluit fiind de acea iluzie fascinantă. Este într-adevăr impresionant la început, îți oferă niște stări greu de obținut prin alte mijloace; este mirajul începutului, căci după o perioadă de consum, nu mai obții același efect, fiind astfel nevoit să mărești cu timpul, doza și chiar să schimbi drogul, pentru a obține starea și efectul de început. Devine o lume închisă, fiind tot mai greu să scapi din ea, după ce ai pătruns acolo din pură curiozitate; este un drum fatal pe toate planurile. Dacă până atunci te înțelegeai cu cei din jurul tău, după ce ai început să consumi, nu mai ai puncte comune cu ceilalți, iar prioritățile se schimbă forțat, până ajungi să nu te mai înțelegi cu nimeni. În această situație m-am găsit și eu, trăind într-o lume doar a mea, universul meu deschizându-se spre interior, scurtând tot mai mult, legăturile cu exteriorul. Am renunțat în scurt timp la majoritatea prietenilor, în favoarea camarazilor cu care mă drogam și imediat îmi creasem propriul anturaj. Îmi doream să pornesc această afacere, astfel încât am aflat toate detaliile necesare; era

o lume în care se intra foarte ușor dacă aveai un minim de capital. Multe dintre informații le-am aflat de la vărul Andreei, C. care lucra într-un magazin de „vise” din Iași, fiind imediat de acord să lucreze pentru mine, împreună cu M., amicul meu din Suceava.

Avându-i de partea mea, voiam să încep o rețea în toate orașele în care aveam și magazinele second hand, neluând în considerare că aveam nevoie și de acoperire; ce fel de acoperire? a băieților buni... și astfel am intrat în această afacere curajos și inconștient, bazându-mă pe... nimic.

Am găsit și distribuitori de unde să cumpăr, iar după câteva negocieri, am luat vreo câteva sute de plicuri de praf „Special Gold” și un praf care se fuma, numit „W”. Astfel, am devenit consumator zilnic, fiind curios de acel „W”, mi se părea normal să încerc produsele chiar pe pielea mea (vă voi dezvălui mai încolo, ce am pățit cu acest „W”). Era noimebrie când am început să consum, iar pe data de nouăsprezece ale aceleiași luni, urma să fie ziua de naștere a Andreei; își dorea foarte mult să-și serbeze ziua la un restaurant sau club. Relația noastră a devenit destul de încordată, eu lipseam multe nopți de-acasă, astfel, fiind cât pe ce să nu-și mai serbeze ziua, nemaivând dispoziția necesară, dar într-un final am reușit să o conving. Tot în acea perioadă, am început să vând și în Suceava, prin intermediul amicului meu M., care vindea chiar și în timpul școlii, fiindcă, majoritatea tinerilor erau înnebuniți după acele droguri legale. Însă legalitatea lor a ținut trei sau patru ani, distrugând o mulțime de tineri,

fiind o nebulie națională toată acea perioadă, incredibilă fiind inconștiența politicianilor, dar și a celor ca mine. meni și cărți

Ziua de naștere a Andreei s-a ținut la Padrino, locul unde am avut prima experiență cu drogurile. Printre invitați se număra J. de la Fălticeni și I. A. luptător K1. A ieșit o petrecere frumoasă, până când am primit un telefon de la M.; mi-a spus că cineva i-a furat toate plicurile de praf; nu am mai stat pe gânduri și am plecat împreună cu luptătorul I.A. să vedem cine l-a jefuit pe M. Ajunși acolo în scurt timp, am coborât amândoi din mașină, iar la vederea luptătorului, cei cinci indivizi mi-au înapoiat tot ce au furat de la M. însă scopul lor precis, era acela de a afla pentru cine vindea acesta. Astfel, ne-am întors la Padrino și am continuat petrecerea. Ne simțeam foarte bine cu toții, iar invitații care doreau, primeau gratuit din partea mea pliculețe cu „Special Gold” pentru consum. Probabil vă amintiți când vă spuneam de faptul că nu am acoperire din punct de vedere al interlopilor, poate că nici nu prea credeam că aş avea nevoie, din cauza aroganței ce o afișam în acea perioadă. Consideram că respectul se obține prin imaginea pe care o ai; dar, să continuăm.

Cred că după cele întâmplate, am fost urmăriți toată noaptea pe tot parcursul șederii noastre în Padrino. Spre dimineață însă, am plecat spre After-Hour, cu câțiva dintre invitați printre care, J. și I. A. (After-Hour fiind denumirea dată unui club care își continuă petrecerea până în zorii zilei,

pentru cei care doresc să mai petreacă pe prafuri). Am început să ne distrăm și acolo, până când, dintr-o dată a venit un individ la I.A. și îi transmite că un anume D.P. îl cheamă împreună cu mine, până la baie. Dar cine este acest D. P.? un interlop sucevean; și fără să ne dăm seama de ce ne paște, mergem la baie, așa cum ni s-a cerut, fără să realizez vreo clipă, de ambuscada ce ne-au pregătit-o și am mers cu premisa că I.A. îl cunoaște pe acest D.P. Așa încât, o dată intrați în baie, ușa de la intrare s-a închis, iar din cele două grupuri sanitare au ieșit încă două sau trei „huidume” ...”-Băă, voi ați venit la Suceava să faceți legea?!?” a exclamat acel D.P. începând să se arunce asupra noastră cu pumni și picioare; doi dintre ei l-au pus pe I.A. la pământ, iar alți trei m-au băgat și pe mine într-un colț, neîncetând să mă lovească. Îmi luam cea mai gravă bătaie și nu puteam face nimic, fiindcă erau prea mulți pentru a putea riposta; am încercat cât am putut să mă feresc, însă nu am scăpat de mulțimea de lovituri care m-a zdruncinat. I.A. era întins pe podea, iar eu, din colțul în care m-au imobilizat cei trei agresori, am reușit să mă prind cu putere de tocul ușii din stânga mea și să ies afară. Am reușit să mă eliberez din pumnii acelor indivizi, iar datorită faptului ca afară se afla multă lume, bătaia a luat sfârșit; am ieșit destul de șifonat din baie, aveam hainele rupte, eram murdar de sânge pe față, pe gât și aveam nasul rupt; m-am urcat în mașină și am plecat spre casă, urmând să mă recuperez în decursul a două săptămâni, perioadă în care nu am mai părăsit domiciliul.

Astfel a decurs prima întâmplare neplăcută, cauzată de inconștiența cu care intrasem într-o lume cu coduri nescrise. Acei indivizi dețineau și ei magazine de „vise” iar eu vindeam pe teritoriul lor, fapt ce îi deranjase. Credeți însă că mi-a fost de ajuns încât să mă opresc? nu, de-abia începuse totul să ia amploare, vrând cu tot dinadinsul să mă răzbun pe acei indivizi, însă nu aveam puterea să o fac singur.

Cu ceva timp în urmă, îl cunoscusem la Iași pe I.B. un om cu o foarte mare putere de influență și când spun asta, mă refer la faptul că influența sa se extindea în toată România. Îl considerasem un bun sprijin în ceea ce voiam să fac pe viitor și anume, acea rețea de magazine de „vise”. Mersesem la Iași pentru a discuta cu el, ca primul magazin, să îl deschid în Suceava, pentru a mă putea răzbuna pe cei cu care avusesem conflict. Ne înțelesesem cu ușurință și astfel începusem să beneficiaz și de acoperire. I.B. este omul cu care te poți înțelege doar din priviri, având un caracter bine construit, fiind respectat de toată lumea care îl înconjoară. Începusem această relație cu el, în scopul unei colaborări, iar în schimbul protecției asigurate, eu trebuia să ofer o recompensă financiară, care nu era chiar o sumă neînsemnată; ne înțelesesem la aproximativ zece mii RON pe lună. Îmi doream atât de mult să deschid această afacere, încât nu mai țineam cont de cât voi plăti sau de cum va decurge, având planuri mari cu aceasta. Fiind „prietenul” lui I.B. am reușit să deschid un magazin în Suceava, în semn de sfidare pentru oamenii cu care avusesem altercații la acea petrecere.

Bănuisem că nu le picase deloc bine vestea, dat fiind faptul că mai mereu trimiteau tot felul de „săgeți” pentru a-mi intimida vânzătorii.

Am început să stau tot mai mult pe la Iași, iar în acea perioadă am deschis câteva magazine de „vise” și acolo. Am evoluat rapid, fără să depun prea mult efort; parcă ieri trăiam nefericita întâmplare cu bătaia, iar două săptămâni mai târziu, mă anturam cu cei mai mari interlopi din Iași. Totul începea să prindă contur, uitând repede de unde am plecat și mă simțeam de parcă toată lumea era a mea, neștiind ce necazuri îmi rezerva viitorul. Ajuns să consum regulat, devenise prima mea prioritate atunci când mă trezeam, iar încet-încet, am pus pe picioare o mică rețea de magazine, având acum în Fălticeni, Suceava, Pașcani și Iași. Relația mea cu I.B. decurgea bine, nu însă și în raport cu unii apropiați ai săi. Am intrat brusc în lumea Iașiului, făcându-mi apariția în acel Mercedes CLS, apărând astfel din toate părțile, întrebări și curiozități, de unde am venit, neînțelegând cum am evoluat atât de repede. I.B. mă prezenta prietenilor lui ca fiind vărul soției sale, de la Suceava. Așadar, eram vărul lui I.B. și nimeni nu îndrăznește să spună nimic, deși simțeam că unii dintre ei erau deranjați de prezența mea; dar era liniște.

Cel mai bine m-am înțeles cu A. prietenul cel mai bun al lui I.B. căruia, mai târziu, i-am botezat băiețelul, devenind astfel, cumătrul meu. Este un om cu un caracter fin, deosebit de cei din jurul său, fiind o persoană aparte. Timpul a trecut dar mai sunt și astăzi prieten cu cei doi, relația cu I.B.